

ביהמ"ק, ע"ש. וראה גם בשו"ת אבני נזר יו"ד סימן תמ"ט אות ה'. והסכימו גדולי ירושלים בדור הקודם, שאין לומר לגוי להביא מים משם. ורק אם הביא מעצמו בלא שיאמרו לו, מותר. וראה בזה במקדש מלך הר צבי להגאון רבי צבי פסח פראנק פרק י'. (וראה עוד במשנת רבי גרשון סימן ע"ט וסימן פ' ובספר עיר הקודש והמקדש ח"ד פ"א ופ"ב, ע"ש). ובכל אופן מותר להכניס את האצבעות בין אבני הכותל המערבי, וכמ"ש בשו"ת אבני נזר חיו"ד סימנים ת"נ תנ"א ותנ"ב, שהכותל המערבי הוא כותל הר הבית ולא כותל העזרה, ועובי חומת הר הבית לא נתקדש, ע"ש בכל דבריו. וראה בספר מקדש מלך הר צבי פרק י', ע"ש.

ומי שנכשל ונכנס להר הבית, ויש חשש שנכנס למקום שיש בו חיוב כרת, יעשה תיקון כרת על כל פעם שנכשל, וכמ"ש בשער רוח הקודש דף י"א ע"ב, שמי שנעור כל הלילה ולא ישן כלל, ועוסק בתורה כל אותה הלילה, יהיה נפטר מעונש כרת אם נתחייב ח"ו, וכל לילה אחד פוטר כרת אחד. עכ"ל.

ואגב אורחין, הנה מבואר כאן שלענין תיקון כרת, כל תיקון מתקן עון כרת אחד בלבד. והמפרשים דנו לענין תעניות על תיקון העוונות, וכפי שמסר רבינו האריז"ל, וכמבואר בשער רוח הקודש מספר התעניות שצריך להתענות על כל מיני עוונות, האם מי שחטא בדבר אחד מספר פעמים, גם כן צריך תיקון על כל פעם שעבר, או שבתיקון אחד מתקן את כל הפעמים שחטא בעוון זה. והמפרשים נחלקו בזה, הגר"ז בספרו ליקוטי אמרים תניא באגרת התשובה פרק ג' הביא שהכריעו המפרשים להתענות שלש פעמים את מספר הצומות הבאים לתקן חטא זה, ע"ש בטעם הדבר על פי דברי הזוהר. (וראה גם בעיקרי הד"ט או"ח סימן י"ג אות כ"ט ובשו"ת לב חיים ח"ב או"ח סימן י'). וע"ש מה שהכריע לנהוג למעשה. והגאון רבנו יוסף חיים בשו"ת רב פעלים ח"ג סימן ל"ה כתב, שדי בפעם אחת על אותו חטא. ע"ש. והגאון רבי יהודה פתייה בספר מנחת יהודה דף ס"ה ע"א כתב שצריך לעשות תיקון כמספר הפעמים שחטא. ע"ש. (וראה גם בשו"ת נו"ב או"ח סימן ל"ה. וראה עוד בשמחת הרגל להחיד"א בלימוד ג' לקדש ורחץ ובכה"ח בסימן תקס"ח אות מ"ט).

והנה המפרשים דנו לדמות תיקון זה לדין קרבן חטאת, שהדין הוא שחייב על כל פעם אם היתה

הרמב"ם שם הלכה ט"ז והלכה י"ז. (וראה גם בחסדי דוד על התוספתא כלים ב"ק פרק א' הלכה י"ד. וראה עוד במנחת חינוך מצוה שס"ג ובאבני נזר חיו"ד סימן תנ"ב). ועל כן כל בגד או חפץ שאינו נצרך, יסירם לפני שיכנס, וכגון טלית קטן, שעון, ארנק וכדו'. ואם אפשר, יכנס אף ללא נעלים. וראה גם בדברי הרמב"ם בפרק ז' מהלכות בית הבחירה הלכה ב' והלכה ז'.

וכן יש לו להזהר שלא יכנס שם פרוע ראש, כמבואר בדברי הרמב"ם בפרק א' מהלכות ביאת המקדש הלכה י"ז, שכתב וז"ל, וכן אסור לכל אדם, בין כהן בין ישראל, להכנס למקדש כולו מתחילת עזרת ישראל ולפנים כשהוא שתוי יין או שיכור או פרוע ראש דרך ניוול או קרוע בגדים אעפ"י שאינו באזהרה. שאין זה כבוד ומורא לבית הגדול והקדוש שיכנס בו מנוול. אבל ישראל שגדל שערו עד שנעשה מחלפת ולא היה דרך ניוול, הרי זה מותר להכנס לעזרת ישראל. עכ"ל. ומשמע שאם מגדל שערו לנוי מותר להכנס לעזרת ישראל. ראה בדברי הרמב"ם שם בהלכות ח' - ט"ו לענין כהן. (וראה בחזו"א כלים סימן ב' ס"ק א'). ועל כן יזהר שיגלח בתער את שערות ראשו לפני שנכנס. (או שיגלח בכל שבוע במכונה מספר אחד. וראה בדברי הרמב"ם בפרק ה' מהלכות כלי המקדש הלכה ו'). וראה בזה בדברי הרמב"ם שם הלכה י"א ובמנחת חינוך מצוה קמ"ט, ע"ש.

אה"ח 5696227

וכן יזהר שמיד כשמסיים תפקידו, ירוץ החוצה בלא להתמהמה. אפילו רגע אחד. ואם שהה שיעור השתחויה חייב כרת, (דהיינו כשיעור אמירת הפסוק ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו והודות לה' כי טוב כי לעולם חסדו - דברי הימים ב ז, ג), וכמבואר כל זה בדברי הרמב"ם בפרק ג' מהלכות ביאת המקדש הלכה כ"ב וכ"ג, ע"ש.

אוצר החכמה

וכן חייל לוי שנתנו לו לשמור ליד השערים של הר הבית, יזהר שלא יירדם שם, לפי מה שכתב בספר משכנות לאביר יעקב בפרק א' דתמיד ובח"ב שם סימן ג', שגם בזמן הזה יש דין שמירה, ע"ש באורך בדבריו ובדברי החולקים עליו. וראה בדברי הרמב"ם בפרק ח' מהלכות בית הבחירה בפרטי הדינים בזה.

ואף אין לומר לנכרי שיכנס לשטח הר הבית. וראה בזה בשדי חמד כללים מערכת ואו כלל כ"ו אות ל"ג לענין ציווי לגוי להביא מים מבור שבעזרת